

# САВЕТ ЕВРОПЕ

## ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЉУДСКА ПРАВА

### ДРУГО ОДЕЉЕЊЕ

#### ОДЛУКА

Представка бр. 18369/07  
Новак ЈОСИПОВИЋ  
против Србије

Европски суд за људска права (Друго одељење), 4. марта 2008. године на заседању Већа у саставу:

Francoise Tulkens, председник,  
Antonella. Mularoni,  
Ireneu Cabral Barreto,  
Vladimiro Zagrebelsky,  
Dragoljub Popović,  
Andras Sajó,  
Nona Tsotsoria, *судије*

и Francoise Elens-Passos, *заменик секретара,*

У вези с горњом представком која је поднета 19. априла 2007. године,  
У вези с одлуком да се примени члан 29 став 3 Конвенције и заједно размотри допуштеност и основаност предмета,  
У вези с одлуком да се горе наведеној представци да предност према Правилу 41 Правила Суда,  
У вези с изјавом коју је тужена влада доставила 22. новембра 2007. године којом се Суд моли да ову представку скине с листе предмета и одговором подносиоца представке на исту,  
После већања, доноси следећу одлуку:

#### ЧИЊЕНИЦЕ

Подносилац представке, г. Новак Јосиповић, је држављанин Србије рођен 1933. године и живи у Београду. Владу Србије („Влада“) представљао је њен заступник г. С. Царић.

Чињенице овог предмета, како су их странке доставиле, могу се сумирати на следећи начин.

Подносилац представке је 20. октобра 1994. године поднео тужбу против свог бившег партнера, С. Д., тражећи надокнаду за неосновано обогаћење у износу од око 10.000

евра. Предмет је разматран на два нивоа судске надлежности у неколико пресуда, жалби и враћања предмета нижем суду.

Окружни суд је 24. септембра 2007. године донео решење да спис предмета врати Петом општинском суду по трећи пут.

Према информацијама из списка суда, изгледа да поступак још траје.

## ПРИТУЖБЕ

Подносилац представке се, позивајући се на члан 6 ставови 1 и 13 Конвенције, као и на члан 1 Протокола бр. 1, у суштини жалио на свеопшту правичност поступка, његову претерану дужину и одсуство делотворног правног средства за процедурална кашњења.

## ЗАКОН

### **А. Притужба због дужине поступка и недостатка делотворног правног средства**

Дописом од 22. новембра 2007. године Влада је обавестила Суд да предлаже да се припреми једнострана декларација ради решења ових питања која је поставио подносилац представке.

Она је даље затражила од Суда да представку скине с листе предмета у складу с чланом 37 Конвенције.

Декларација коју је потписао заступник Владе, предвидела је следеће:

„Изјављујем да је Влада Републике Србије спремна да прихвати да је дошло до повреде права подносиоца представке према члану 6 став 1 и члану 13 Конвенције и нуди да подносиоцу представке г. Новаку Јосиповићу исплати износ од 1.500 евра *ex gratia* у вези с представком која је код Европског суда за људска права заведена под бројем 18369/07.

Овај износ, који покрива материјалну и нематеријалну штету као и трошкове, платиће се у динарској противвредности без пореза који се може платити и на рачун .... [који наведе] .... подносилац представке. Овај износ ће се исплатити у року од три месеца од датума испостављања пресуде Суда. Ово плаћање ће представљати коначно решење овог предмета.

Влада изражава жаљење што је дошло до радњи које су довеле до подношења ове представке.

Влада сматра да је надзор Комитета министара над извршењем пресуда Суда у вези с Републиком Србијом у овом и сличним случајевима, одговарајући механизам за обезбеђење побољшања у овом контексту. С том намером, неопходна сарадња у овом поступку ће се наставити.“

У допису од 24. децембра подносилац представке је изнео мишљење да је износ наведен у декларацији Владе неприхватљиво низак. Он је даље навео „неефикасност и корупцију“ у судству Србије, као и „потребу да Суд изврши притисак“ на Владу у том смислу. Подносилац представке је стога закључио да брисање његовог предмета не би било оправдано.

Суд подсећа да је чланом 37 Конвенције предвиђено да он може, у било којој фази поступка, одлучити да скине представку са списка предмета. Посебно, чланом 37 став 1 (в) Суду је омогућено да скине неки предмет са свог списка ако утврди да „је даљи наставак поступка неоправдан,“ а то је чинио и у прошлости на основу неких једностраних декларација тужених влада чак и ако су подносиоци представке задржали своје предмете.

С тим у вези, Суд ће пажљиво размотрити декларацију коју је Влада припремила у предметном случају у светлу начела која проистичу из његове судске праксе (видети *Tahsin Acar против Турске*, [ВВ], бр. 26307/95, ставови 75 – 77, ЕЦХР 2003-ВИ).

Суд примећује да је у једном броју предмета навео природу и обим обавеза које проистичу за Високу страну уговорницу према члановима 6 и 13 Конвенције по питању права на суђење у разумном року (видети, међу многим другим случајевима, *Cocchiarella против Италије* [ВВ], бр. 64886/01, ЕЦХР 2006, *Kudla против Пољске* [ВВ], бр. 30210/96, ЕЦХР 2000-ХИ, *Илић против Србије*, бр. 30132/04, 9. октобар 2007. године). Суд је досудио правичну надокнаду где је нашао да је дошло до повреде ових чланова, чији је износ зависио од посебних карактеристика предмета.

С обзиром на природу уступака садржаних у Владиној једностраној декларацији у предметном случају, као и на предложени износ (који се може сматрати разумним у поређењу с оним које је Суд досудио у сличним предметима, када се узме у обзир да само три године и једанаест месеци од спорног поступка подлеже надлежности Суда *ratione temporis*, пошто је Србија ратификовала Конвенцију 3. марта 2004. године), Суд налази да више није оправдано да се настави разматрање овог дела представке (члан 37 став 1 (в) Конвенције; видети, што се тиче одговарајућих начела, предмет *Tahsin Acar*, цитиран у претходном тексту, *Harap против Турске*, бр. 25754/94, пресуда од 26. марта 2007. године).

Суд је, такође, задовољан што поштовање људских права како је дефинисано Конвенцијом и Протоколима уз њу, не захтева да се настави разматрање овог дела представке (члан 37 став 1 *in fine*).

Сходно томе, њу треба скинути са списка.

Пошто изгледа да спорни поступак још није решен, треба имати у виду да одлука Суда о скидању са списка не доводи у питање основаност тужбе подносиоца представке код домаћег суда нити, заправо, његову могућност да добије надокнаду за сва додатна процедурална закашњења која могу настати после датума ове одлуке.

Суд на крају подсећа да је, у складу с чланом 46 став 2 Конвенције, Комитет министара надлежан да врши надзор само његових правоснажних пресуда. У случај да, међутим, тужена Држава не испоштује услове једностране декларације дате у овом предмету, представка се може вратити на списак предмета Суда сходно члану 37 став 2 Конвенције (видети *Aleksentseva и двадесет осам других подносилаца представке против Русије* (одлука), бр. 75025/01, ЕЦХР, 23. март 2006. године).

## **Б. Притужбе које се односе на правичност спорног поступка**

С обзиром да поступак у питању очигледно још траје, Суд налази да су остале притужбе подносиоца представке у овој представи преурађене и, као такве, недопустиве због неисцрпљивања домаћих правних средстава, према члану 35 ставови 1 и 4 Конвенције.

## **В. Члан 29 став 3 Конвенције**

С обзиром на горе наведене закључке, подесно је да се обустави примена члана 28 став 3 Конвенције.

Из тих разлога, Суд једногласно

*Узима у обзир* услове из декларације тужене Владе у вези с притужбама које су изнете према члану 6 ставови 1 и 13 Конвенције (у погледу дужине поступка као и недостатка делотворног правног лека), и модалитете за обезбеђење обавеза о којима је у њој реч,

*Одлучује* да представку скине са списка својих предмета у оној мери у којој се она односи на притужбе у складу с чланом 37 став 1 (в) Конвенције,

*Проглашава* остали део представке недопуштеним.

Francoise Elens-Passos

Заменик секретара

Francoise Tulkens

Председник